

titel	Homodiscussie: we hebben elkaar heel hard nodig
ondertitel	
auteur	Westerbeek, Ronald
achtergrond	
bron	CVKoers, 12/2007
jaartal	2007
thema	

Inleiding of samenvatting inhoud artikel

In het opinie-artikel *Homodiscussie: we hebben elkaar heel hard nodig* n.a.v. de discussie in de ChristenUnie over homoseksuele vertegenwoordigers van de partij pleit hoofdredacteur Ronald Westerbeek ervoor om met een open oor en een open hart te luisteren naar homoseksuele christenen. Hij waarschuwt tegen selectieve verontwaardiging en vindt dat een eenduidig standpunt over homoseksualiteit geen sjibbolet voor rechtzinnigheid moet worden.

Homodiscussie: we hebben elkaar heel hard nodig

Ronald Westerbeek

De homodiscussie die de afgelopen tijd woedde rond de ChristenUnie is buitengewoon ongelukkig, meent Ronald Westerbeek. Niet zozeer omdat het politieke averij oplevert, maar omdat het geen recht doet aan homoseksuele christenen. Het gaat weer eens óver homo's.

Vooropgesteld dit: Yvette Lont heeft een wezenlijk punt te pakken. Een partij die in haar program heeft staan dat ze tegen het homohuwelijk is, moet zich bezinnen op de levensstijl die verwacht wordt van partijvertegenwoordigers. Maar de manier waarop Lont het onderwerp aan de orde stelde en de bewoordingen die ze erbij koos, is niet alleen politiek buitengewoon onhandig, het stuit ook tegen de borst. Het getuigt van wijsheid dat de ChristenUnie de bezinning voorlopig even parkeert, om het los te koppelen van deze ongelukkige actie. Maar in de homodiscussie in orthodox-christelijk Nederland gaat eigenlijk stevast op z'n minst een aantal dingen mis.

Luisteren

Om te beginnen wordt de discussie doorgaans gevoerd door hetero's, die van alles roepen over homoseksualiteit. Zelden wordt er iets gevraagd aan homoseksuele christenen zelf. Zelden wordt er met een open oor en een open hart geluisterd naar wat onze homoseksuele broers en zussen in de christelijke gemeente er zelf misschien over te zeggen hebben – vanuit hun beleving en vanuit hun leven met Christus. En als het dan alleen maar óver 'de kwestie homoseksualiteit' gaat, in plaats van dat er een gesprek van mens tot mens plaatsvindt waarbij je elkaar in de ogen kijkt, gebeurt het maar zo dat er veel te stellige dingen worden geroepen op een veel te ongevoelige manier. Waarheid is een wezenskenmerk van het Koninkrijk van God, maar Gods waarheid kan niet anders dan gepaard gaan met Gods liefde. Te vaak lijkt die liefde te ontbreken in de publieke discussies.

Er worden te snel grote woorden gebruikt, waarbij een eenduidig standpunt over homoseksualiteit geldt als sijbbolet voor rechtzinnigheid. Maar terecht heeft Jan Hoek, bijzonder hoogleraar vanwege de Gereformeerde Bond en *CV•Koers*-commentator, erop gewezen dat hierbij te vaak onzorgvuldig wordt omgegaan met de Schrift: losse bijbelteksten over sodomie en tempelprostitutie worden dan klakkeloos toegepast op een homoseksuele oriëntatie.

Bovendien blijft de selectieve verontwaardiging bevreemding wekken, alsof homoseksuele zonde erger zou zijn dan heteroseksuele zonde. Wordt van hetero's niet dezelfde seksuele reinheid gevraagd als van homo's? En maken we ons dan net zo druk over de seksuele onreinheid van de heteromeerderheid? Of zou, naast bijbels-principiële overwegingen, meespelen dat hetero's homoseksualiteit eigenlijk vooral ook raar en 'vies' vinden?

Hartelijke aanvaarding

In *CV•Koers* hebben we de afgelopen jaren veelvuldig geschreven over homoseksualiteit, omdat telkens weer blijkt dat veel homoseksuele christenen nog altijd ervaren dat ze in hun kerkelijke gemeente niet geaccepteerd worden in wie zij zijn. Steeds hebben we geschreven: als er één plek is waar homo's terecht kunnen en hartelijk aanvaard worden (Kol. 3:13), dan zou dat de christelijke gemeente moeten zijn. Tegelijk hebben we er wel voor gekozen om helder te zijn in onze overtuiging: we hebben de indruk dat God homoseksuele *relaties* afwijst.

Maar toen we ruim vier jaar geleden een themanummer maakten over homofilie (juli 2003), hebben we een redactielijn uitgezet waar we behoorlijk aan vasthouden: we gaan niet *over* homo's schrijven, maar *met* homo's. Het gaat immers niet over een abstract onderwerp dat 'veilig' ver van ons afstaat: homo's zijn onze *CV•Koers*-collega's, onze vrienden, onze broers en zussen, wij zijn het zelf. We maakten het themanummer in samenspraak met homoseksuele christenen en de meeste auteurs waren zelf homo. Er gebeurde gelijk iets moois: ons 'standpunt' bleef wel overeind, maar de toon en insteek werd meer overwogen en nauwkeuriger. Geen simplistische uitspraken over 'niet praktiseren' bijvoorbeeld (hoe goed bedoeld het ook is als men zegt dat God de zonde veroordeelt, niet de zondaar). Want wat moet je je daarbij voorstellen dan? Als je geen seksuele relatie aangaat, ben je dan 'niet praktiserend'? Toen ik nog geen relatie had, was ik toch heus 'praktiserend hetero' – mijn seksuele oriëntatie doortrekt nu eenmaal mijn hele mens-zijn. Is het mogelijk alleen maar negatief te denken over iets dat zo je hele mens-zijn doortrekt? Noemt God het

Dit document is gedownload van <http://www.homoindekerk.nl>

homo-*zijn* echt zonde? We ontdekten dat er vanuit de Bijbel goede dingen te zeggen zijn over homoseksuele gevoelens: niet alles wat mooi is in de aantrekking van de seksen wordt lelijk als homo's zich tot elkaar aangetrokken voelen en liefhebben, schreef ethicus Douma ooit al. Het hielp ons ook om een en ander veel breder te benaderen. Niet met een eenzijdige, ethische focus op 'wat mag', maar vanuit het perspectief van het Evangelie, dat ons verzekert dat we in Christus een nieuwe identiteit hebben ontvangen, als kind van de Vader en tempel van de Geest. En vanuit het perspectief van de roep om navolging van Christus, die zowel voor homo's als hetero's geldt en die van beiden kruisdragen en zelfverloochening vraagt.

Verrijkend

De gezamenlijke bezinning heeft ons als redactie veel opgeleverd waar we dankbaar voor zijn. We werden erbij bepaald dat je het bezwaarlijk kunt hebben over homoseksualiteit zolang (hetero)seksualiteit niet bespreekbaar is. Dat je moeilijk uitspraken kunt doen over homorelaties zolang heterorelaties als te privé worden ervaren om open en eerlijk over te praten binnen de gemeente. Dat het ongeloofwaardig is om van homo's een radicaliteit te vragen in persoonlijke keuzes als we ons op andere punten – geld en spullen, dienstbaarheid en naastenliefde, huwelijkse trouw et cetera – vaak nogal gemakkelijk tevreden stellen met halfslachtigheid in het navolgen van Christus. Dat het niet vruchtbaar is om over heiliging of worsteling met zonde te spreken als je niet begint en eindigt bij de genade in Christus.

Ons themanummer over homoseksualiteit bewerkte dat we in de jaren erna veel zijn gaan schrijven over huwelijken, over seksualiteit, over discipelschap en het belang van kleine groepen en gebedstrio's. Het heeft ons echt verdieping gebracht.

Natuurlijk staat een kerkenraad, oudstenraad of ook een christelijke politieke partij voor concrete vragen: hoe om te gaan met? Maar laten we dan samen naar antwoorden zoeken vanuit de liefde en genade van Christus. En vanuit het besef dat we elkaar ontzettend hard nodig hebben om te leren hoe we mogen leven vanuit het Evangelie.

Ronald Westerbeek is hoofdredacteur van CV•Koers.